

Christos raždajetsja!

Dôstojný duchovný otče, vážená pani starostka, drahí hostia, milí prítomní!

Vitajte v našom chráme v tomto čase sviatočnom, vianočnom, v očakávaní Nového roka!
Ďakujem, že ste prijali naše pozvanie.

Vianočný stromček síce ešte žiari, ale mnohí si už povzdychneme: Vianoce sú za nami.
Sviatky pokoja, súdržnosti, rodinnej pohody i uponáhľaných okamihov sa skončili. Bola by škoda, keby tento svätý čas prešiel a nezanechal v nás stopu.

Prežili sme adventný čas – čas otvárania srdc. // Počas Vianoc sme vstúpili do Betlehema a zažívali chvíľu, keď sa Nebo dotklo zeme. // A po sviatkoch? // Kam pôjde naše srdce?

Skúsme sa stať na chvíľu malými deťmi, pre ktoré má vianočný čas osobitné kúzlo, ktoré sú ešte schopné vidieť predovšetkým srdcom – vnímať narodenie Božského dieťaťa, ako čosi nesmierne dôležité a krásne, čo dáva dôstojnosť a zmysel nášmu životu – s jeho radosťami i bolesťami, s jeho zrodom i smrťou.

Kde sa rodí Boh, // tam sa rodí nádej; // a kde sa rodí nádej, // tam ľudia znovu nachádzajú svoju dôstojnosť. //

Kde sa rodí Boh, tam prekvitá milosrdenstvo. //

Dnešný koncert je možno vzácnou príležitosťou zastaviť sa, // započúvať // a prenechať priestor Božej kráse, láske a milosrdenstvu. Nech sa na chvíľu stane tento chrám miestom radosti, kde milosrdenstvo a láska spoja Boha a jeho deti.

Želám Vám, nech v mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva, ktorý sme začali sláviť 8. decembra, vás Pán obzvlášť posilňuje svojimi milosťami, naplní hlbokým pokojom a sprevádza svojím požehnaním.